

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lv dovici || De Ponte Vallis-|| Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-|| libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

§. 1. Diuina Vocatio reparat vitam Charitatis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39652

e Marc. 5.
14.
f Luc. 7. 14
g Ioan. 11.
43.
h Rom. 4.
7.
Ires virtu-
es Theolo-
gica.
Iomil. 10.
I Exch.
40. 6.

tuns: Ita quamuis potuit peccator animam suam occidere, & spiritualem eius vitam modis prædictis destruere; non poterit tamen solis proprijs viribus illam resuscitare, aut vitam eius amissam reparare: nisi eiusdem Dei potentia subsidium ferat, quæ speciali eum vocatione præueniat, excitet, urgeatque ad pœnitentiam. Quemadmodum CHRIS TVS Dominus Noster defunctos resuscitauit, quorum fit mentio in Euangelio, vocans eos; & ita cum eis loquens, atque si viui sint: *e puella enim, & fadolescenti dixit surge; g Lazaro verò dixit: veni foras* cuius verbi virtute omnes illi vitam recuperarunt: Dei enim proprium, ait Apostolus, esse h *vocare ea quæ non sunt, tanquam ea quæ sunt*: & cum mortuis colloqui, atque si viuerent: nisi enim ipse loquitur, nunquam ad vitam redibunt: quam efficaci ipsius vocatione recipiunt. Quemadmodum autem tres sunt illi mortui, ita tres efficaces vocationes illis correspondent, quibus reparatur vita Charitatis, aut etiam Spei, aut Fidei, si illam amiserunt. Nemo enim potest ad vitam æternam ingredi, nisi per harum trium virtutum portas, quæ (vt S. Gregorius ait) tribus portis templi, quod vidit Exechiel, significantur, vna *porta erat ad Orientem, & ea est porta Fidei; altera ad Septentrionem, quæ est Spei; tertia ad meridiam, quæ est Charitatis*: diuina autem vocatio introducit vnumquemque peccatorem per portam, in qua est principium vitæ eius, sicut in sequentibus declabitur.

§. 1 Diuina vocatio reparat vitam Charitatis.

PECCATOREM ob vitam amissam Charitatis mortuum solet DEVS diuina sua vocatione resuscitare, vtens operâ Fidei & Spei, quæ adhuc viuunt. Illæ enim de mortui causam apud Deum agunt: Fides credendo quicquid ad eius resurrectionem est necessarium; Spes verò confidendo, le Oracionibus, gemitibus ac reliquis medijs ad id aptis vitam obtenturam: necesse tamen est, diuinam inspirationem has virtutes ad actus suos exercendos excitare. Hoc totum eleganter depictum apparet in Lazari resurrectione, qui cum duabus suis Sororibus Martha & Maria in Bethania habitabat: *adilgebat autem* (ait Sanctus Ioannes) *I E S V S Martaham & Sororem eius Mariam, & Lazarum.* Absente autem ipso Christo agrotauit ac mortuus est Lazarus. de qua re vtraque Soror suum Magistrum monuit: qui, vt remedium afferret, redijt in Bethaniam: cui prima occurrit Martha, quam, circa fidem resurrectionis fratris sui non nihil hærentem, instruxit; & quid credere oporteret, docuit; dicens: *Ego sum resurrectio & vita, qui credit in me, etiamsi mortuus fuerit, viuet.* moxque vocari iussit sororem Mariam, quæ, *cum venisset, cecidit ad pedes eius*: at I E S V S, vt vidit eam plorantem, commiseratione motus, verbo illo: *Lazare veni foras*, viuentem fratrem ex sepulchro deduxit. Quis non videat ex-

Ioan. 11. 5.

pressum

pressum hic, quod in conscientia luti geritur, per *Bethaniam* significata, quam vocem donum obedientiæ interpretantur, eò quod ad obediendum, Dei que voluntatem explendam in omnibus, quæ ipse statuerit, prompta & parata esse debeat: ad quod præstandum omnes suas operas fideliter ac germane conferunt tres virtutes Theologicae. *FIDES* enim obedit, credendo quod *DEVS* reuelat; *SPES*, sperando quod promittit; *CHARITAS*, implendo quod ille præcipit. Omnes autem sunt Saluatori nostro dilectæ, eò quod sint filiae *DEI*, à sancta eius inspiratione in anima generatæ: cui in *Bethaniam* venienti fidelia & iucunda exhibent obsequia. Solet tamen ipse, quoad sensibilem deuotionem & fauorem, interdum se subducere, & permittere, vt illa domus aliqua tentatione pulsetur: & tunc aliquando euenit, vt *Charitas* & amor *DEI*, cui tanquam germano fratri reliquarum virtutum familia innititur, langueat, ac tepescat, & in multas leuiiores culpas labatur. Quod si in aliquam lethalem incidat, etiam moritur. Cuius calamitatis non obliuiscuntur *Fides* & *Spes* sorores, quæ superstites fratris sui calamitatem propriam reputant: plurimum enim illis decedit, cum talem socium amittunt. Ideoque ad Christum Seruatorem recurrunt, vt remedium obtineant: quamuis ille commiseratione motus, eò quod solas illas videat ac mæstas, suis inspirationibus eas præuenit, & iterum redit in *Bethaniam*, vt fratrem illis mortuum resuscitet. Primum autem de suo aduentu monet *Fidem*, quam significat *Martha* soror natu maxima: quæ ob extinctam sororem *Charitatem* non nihil est obscurata; eamque exacuens, ad credendum sicut oportet, extimulat; *Fidei* enim viuacitas est *Iustificationis* initium, vt scilicet credat *Martha*, quod ibi *Christus* dixit: *ego sum resurrectio & vita: qui credit in me, etiamsi mortuus fuerit uiuet.* quasi aperte diceret: firmiter tibi credendum est, me esse principium vnicum resurrectionis, & vitæ peccatorum: qui per meam omnipotentiam, quæ sum *DEVS*, & per merita mea, quæ sum homo, poterunt resurgere. Nam licet mortui, sint iam sepulti: hac fide disponi possunt ad vitam *Charitatis*, quam sua culpa amiserant, recipendam. Sed quoniam sola *fides* non satis peccatorem disponit inspirat idem Dominus, vt *Spem* sororem suam, quam *Maria* significat, aduocet: quæ fide certissima procidit ad pedes *Christi*, fratris sui, amoris diuini mortem desilens, & confidens *DEI* Omnipotentia, & misericordia Domini, quod possit, velitque vitam ei restituere. Et quoniam hæ lacrymæ non sunt ancillarum, quæ pænæ alicuius timore funduntur, aut alicuius proprii commodi intuitu; sed lacrymæ sunt verarum sororum, quæ ex affectu amicitia oriuntur: emolliunt cor ipsius *Christi*, vt earum fratri vitam restituat: ad eum modum, quot mater alterius cuiusdam pueri extincti apprehendit pedes *Elisai*, dixitque: se eum non dimissuram, nisi accederet,

*Allegoria
Bethania.*

*Martha
Fides.*

Maria Spes.

b 4. Reg. 4.
27.

& filium suum ad vitam reuocarēt. Et quamuis Elisæus mittere velle *Greez* puerum suum cum baculo suo, ut eum poneret super faciem pueri: noluit illi ipsum Elisæum dimittere, nisi ipse met veniret: existimans nec puerum Elisæi, nec eius baculum sufficere ad id, quod quærebat, obtinendum. Ita inquam, Fides, & Spes, concepto ex diuina inspiratione magno feruore, prociidunt ad pedes Saluatoris, & fortiter comprimunt, miseræ suæ remedium sperantes. Non contenta affectibus timoris pœnarum inferni, aut aliorum peccati suppliciorum: eò quòd soli hi affectus non sufficiant ad vitam extincto reddendam: ideoque suspirant & contendunt, vt amoris affectus consequantur. hi enim *DEVM* ipsum secum adducunt, mortuoque cõiungunt: ex qua coniunctione extinctus fit rediuuius. Id quòd mirifice depictum apparet in facto ipsius Elisæi ad puerum illius mulieris ad vitam reuocandũ: ingressus enim in locum, vbi puer erat, incubuit super eum: posuitque os suum super os eius, & oculos suos super oculos eius, & manus suas super manus eius: & incuruauit se super eum in formam crucis. Ex quo euenit, vt calefacta fuerit caro pueri, & ille surgens de ambulauit in domo. & uerum incubuit super puerum: & oscitauit puer septies aperuitque oculos, vita perfecta que sanitate recepta, hic inquam, (vt ait S. Bernardus) clarè nobis depingitur modus & ratio, qua noster Saluator dat vitam peccatoribus: accedit enim ad nos per efficacem suam vocationem, qua nos aspiciens, & misericordiæ suæ oculos nostris coniungens; eos ita illustrat, vt nostram miseriam agnoscamus, os suum nostro coniungens, & ad cor nostrum loquens, pacis osculum & reconciliationis offert; inspiratque, vt nostrum os ad veniam de nostris peccatis confidenter petendam aperiamus; manus suas nostris coniungit, efficaci suæ inspirationis tactu nos tangēs, vt imbecilles nostræ manus fortitudinè & spiritũ accipiant, ad efficienda opera ad nostram iustificationem necessaria. His Seruatoris nostri tactibus incipit, qui mortuus erat, aliquem vitæ calorem sentire; Fidesque & Spes feruentia desideria firmaque vitæ emendationis proposita concipere. Sed quoniam moram aliquam in executione trahunt, deambulat Propheta, ipse scilicet Saluator huc illuc in domo defuncti: ad significandum, quàm sollicita conscientia examinatione opus sit, ad peccatorum confessionem faciendam, & eorum occasiones vitandas, radicesque euellendas: de qua re fufius in tertio tractatu agetur. Et mox reuertitur idem Dominus ad eandem oculorum, oris, & manuum suarum cum peccatoris oculis, ore, ac manibus coniunctionem; augens inspirationes & illustrationes suas, vt perfectam peccatorum suorum contritionem habeat, viamque Christi Domini crucifixi imaginem recipiat. cuius virtute septies oscitat, sicut qui ex profundo somno excitatur; & ita spiritum vitæ recipit, hoc est gratiæ & Charitatis cum septem Spiritus S. donis:

Ser. 16. in
Cant.
Elisai figura.

nis:

nis: & tunc ingenti gaudio coniunguntur tres virtutes Theologicae, quae ad tempus fuerant separatae. Et quemadmodum, Lazaro resuscitato, fuit Martha in fide, & Maria in spe sua confirmata: ita, quando Dei amor in Iusto ad vitam redit, fides renouatur, & spes roboratur: omnesque tres in sua Bethania exhibent Saluatori solemnem *cenam*, & conuiuium in gratiarum actionem, ob accepta ab eo, beneficia & singula honori sibi ducunt; vt, quae propria habent, ipsius obsequio consecrent: omnes vero paratas se ipsas offerunt ad obediendum in omnibus, quaecumque iubebit.

c Ioan. 12. 2.

§. 2. *Vocatio spei virtutem reparat.*

PERGAMVS ad secundum genus peccatorum, qui non solum ob Charitatem amissam sunt mortui, sed etiam spem eam recipiendi abiecerunt: hac ratione portam sibi ocludentes ad veniam impetrandam; eò quòd non solum quatuor dies sepulti manserint, sicut Lazarus; sed multis etiam annis, donec ipsa ossa plane aruerint, & ab inuicem sint soluta, quales illi Israelitae erant, qui in captiuitate constituti spem abijcetes ad sua redeundi, dicebant: *aruerunt ossa nostra, & perit spes nostra*: conclamatum est de vita nostra. Quis enim mortuum resuscitet, cuius carnes sunt omnino consumptae, & ossium fabrica tota destructa? & quis vitiorum torrentem detinebit, si desit spes ea impediendi: praecipue cum, quemadmodum aegrotis, de quorum vita est desperatum, permittitur, vt quicquid illis arri-det, faciant, & accipiant: ita hi, (vt ait Apostolus) *b desperantes, semetipsostradiderunt impudicitiae, in operationem immunditiae omnis*. Nam, cum spes frænium sit vitiorum, calcar verò virtutum: spe abiecta, pereunt omnes virtutes; & agmine facto irruunt omnia vitia. Quamobrè, ait S. Isidorus, culpam quidè esse mortem spiritus; at desperare, idem esse, atque in infernum descendere.

a Ezech. 37. 11.

b Eph. 4. 19
S. Thom. 2.
2. q. 2. a. 3
Lib. 2. de
sum. bon. c.14.
Culpa Mor.
Cesperatio
infernus

c Ezech. 37. 1

Sed quoniam Dei misericordia desperantes istos in hac vita non deserit: audi supernam Vocationem, qua illos vocat & suscitatur, eadem similitudine vsus, in qua illi suam fundant diffidentiam. Constituens enim DEVS c Ezechielem Prophetam in medio campi, qui erat plenus ossibus vehemeneer siccis, dixit ad eum: *Fili hominis, putasne viuent ossa ista?* & dixit Domine Deus tu nosti. & dixit Dominus: *Vaticinare de ossibus istis: dices eis: ossa arida, audite verbu Domini. Hac dicit Dominus: Ecce ego intromittam in vos spiritum, & viuetis. Et dabo super vos nervos, & succrescere faciã super vos carnes, & super extendam in vobis cutem: & dabo vobis spiritum, & viuetis: & scietis, quia ego Dominus. Et cum iuxta verbum Domini Ezechiel Prophetaret, factus est sonitus, & commotio: & accesserunt ossa ad ossa: unumquodque ad uncturam suam; & ecce super ea nervi & carnes ascenderunt: extenta est in eis cutis desuper: sed spiritum non habebant. & dixit Dominus ad eum: Vaticinare, & dices ad spiritum: hac dicit Domi*